

Et *Mindretal* (Brorsen, Martin Hansen, Kvist, Ovesen, Pinstrup og Sporon-Fiedler) vil med største Beredvillighed arbejde for en Ordning, hvorved den Jord, der er i offentligt Eje, paa de mest tidssvarende Betingelser kan udstykket til mindre, selvstændige Landbrug. Der findes imidlertid i Lovforslaget visse Bestemmelser, som Mindretallet ikke kan tiltræde, hvorfor det stiller Ændringsforslag under Nr. 3 til § 4 og under Nr. 4 til § 5.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 4 gaar ud paa, at Ordet „periodevis“ udgaar af Paragraffen. Det er det store Spørgsmaal, hvorom der i Landbokommissionen var Uenighed, om man skal fastsætte periodiske Omvurderinger, hvorved Afgiften stadig er foranderlig, eller man skal fastsætte en bestemt Købesum, der ikke udbetales, men staaer i Ejendommen som 1ste Prioritet, der forrentes med en bevægelig Rente. Mindretallet nærer den Anskuelse, at den sidste Ordning af flere Grunde er at foretrække. Særlig maa man fremhæve, at den periodiske Vurdering af Jorden, hvor der skal ses bort fra Ejeren personlige Arbejde og Kapitalanvendelse, vil blive meget vanskelig at foretage, og man forudser, at der vil komme stadige Rivninger mellem Vurderingsraadet og Ejeren. Angaaende Jordvurdering er det almindelige Indtryk vistnok det, at der hidtil kun er gjort ret famlende Forsøg for at faa den ensartet over hele Landet; saa længe man ikke er naaet videre med Hensyn til Vurderingens Paalidelighed og Ensartethed, gaar det ikke an at fastsætte en Afgift, der udelukkende beregnes efter den ved periodiske Vurderinger fremkomne Jordværdi. Man anser det ogsaa for at være yderst uheldigt, at der her fremstaar en Klasse af Landbrugere, som paa Forhaand maa have en særlig Interesse i en forøget Skat paa Jord, da den vil gaa dem forbi, idet den forøgede Jordskat vil blive taget i Betragtning ved næste Omvurdering. Mindretallet stiller Forslag om, at Jorden gives i Eje; men Købesummen bliver staaende som en uopsigelig 1ste Prioritet.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 5, der angaar Renten, er i Overensstemmelse med Forslagets Renteberegning.

Mindretallet ønsker i Almindelighed at udtale det bestemte Ønske, at de Ejendomme, som udstykket efter denne Lov, faar en saadan Størrelse, at der er fuldt op at gøre for en arbejdsdygtig Familie; man vil ogsaa anse det for heldigt, hvor Forholdene taler derfor, at der oprettes enkelte noget større Landbrug, selv om de derved faar Karakteren af mindre Gaarde.

Et andet *Mindretal* (Jacob Christensen, Hauge, Valdemar Olsen og Johannes Pedersen) kunde have ønsket at give Lovforslaget en anden Titel end den foreslaaede i Overensstemmelse med, hvad Landbokommissionens Mindretal A. har foreslaaet i sin Betænkning, nemlig: „Forslag til Lovregler vedrørende Brugsformen for Jord i offentligt Eje“, og tillige i Lovforslagets Tekst at ombytte Ordet „Ejer“ med Ordet „Bruger“ eller „Fæster“. Men Mindretallet har ikke kunnet vinde Tilslutning til noget Forslag herom og har som Følge heraf anset det for unyttigt at stille Ændringsforslag i Overensstemmelse med det her anførte. Mindretallet vil dog ikke undlade at fremhæve, at vel bliver der ifølge Lovforslaget Tale om Bortsalg af Jorden, som nu er i offentligt Eje, men det er dog kun rent formelt, der her kan tales om Salg af Jorden, idet „Køberen“ ikke faar den fulde Raadighed over Jorden, da han til enhver Tid skal svare den bestemte Rente til det offentlige af Jordens fulde Værdi. Afhændelse af Jorden til anden Mand kan kun finde Sted efter bestemte Regler, og det offentlige vedbliver at inddrage Renten af den til enhver Tid i Overensstemmelse med Reglerne for den periodiske Vurdering værende Jordværdi uden nogen Art Afkortning. De her antydede Ændringer vilde efter Mindretallets Opfattelse gøre Lovforslaget mere klart; men da Lovens praktiske Virkninger bliver de samme, uanset om Ordet Køber eller Bruger bli-